

14. Ja pischu wam djjecjom, wotteschli, so bychu s̄jewent pschetož w̄ teho Wotza snajecje: Ja s̄ym wam wotzam piſat, so byschcje w̄ teho snali, kij wot spocjatka je. Ja s̄ym wam młodjenjam piſat, dokelj w̄ možni ſje, a to ſłowo Bože pola was wostane, a teho ſtojnika ſje pscherwinuli.

15. Nemjejcje lubo ton ſwiet, ani schtož na ſwjecji je. Jeli ſo ſchtu ton ſwiet lubo ma, we tym teho Wotza lubosz neje.

16. Pschetož ſchitko, schtož na ſwjecji je, (jako jadosz teho ejjla, a jadosz tych wocjow, a hodož teho živenja,) to neje wot Wotza, ale je wot ſwjeta.

17. A * ſwjet ſajndje, ſe ſwojim jadoszemi: ſchtuj pak Božu wolu c̄ini, ton wostane wjecnje. * v. 90, 10.

18. Djjecjatka, ta poſlana ſchtunda je, a jako ſe blyſcheli, ſo * Krystusowych pschecjownikow pschindž ma, a njek wele Krystusowych pschecjownikow je poſtanuto, teho my poſnajemy, ſo je poſlana ſchtunda.

* Matth. 24. 5, 24.

19. Woni ſu * wot nas woteschli, ale woni wot nas nebjechu: pschetož dy bychu wot nas byli, da bychu pola nas wostoli, ale woni ſu wot nas

buli, so ſchizy wot nas nejſu.

* Act. 20, 30.

20. A w̄ macje to * žalbowanje wot teho, kij ſwiaty je, a wjesze ſchitko.

21. Ja wam nejſym piſat, jako byschcje w̄ praudu newedžili, ale ſo w̄ ju wjesze, a wjesze tejsch, ſo žana ſja ſteje praudy nepſchindje.

22. Schtu je lhar, ſiba ton, kij ſapre, ſo JEsus neje Krystus? * Ton je ton Krystusowych pschecjownik, kotryž ſapre Wotza a Ssyna.

* c. 4, 3. 2. Joh. v. 7.

23. Koždy, * kij Ssyna ſapre, ton tejsch teho Wotza nimia. * c. 4, 15.

24. Wytehodla, schtož ſje * blyſcheli wot spocjatka, to nech wostane pschi was: Jeli ſo pschi was wostacj budje, schtož w̄ wot spocjatka ſe blyſcheli, da w̄ tejsch we Ssyni a we Wotzu wostanecje.

* v. 7.

25. A to je to ſlubenje, foſtrej won nam ſlubil je, to wjecnne živenje.

26. To ſym ja wam piſat wot tych, koſiž was ſawedu.

27. A to * žalbowanje, foſtrej w̄ wot njeho ſe doſtali, wostane pschi was, a netrebacje,

21

bacje,